Cum să studiem Scriptura?

Cum să studiem Scriptura?

Este foarte dificil pentru oricine să încerce să prescrie unei alte persoane o metodă corectă de a studia Scriptura. Adâncimile infinite ale Sfintei Scripturi, resursele nelimitate care sunt în Dumnezeu cât şi gloriile morale ale Persoanei lui Hristos sunt dezvăluite doar credinţei şi nevoii. Aceasta face totul atât de simplu. Nu avem nevoie de inteligenţă sau putere intelectuală ci de simplitatea unui copilaş. Cel care a compus Sfintele Scripturi este Cel care trebuie să ne deschidă înţelegerea pentru a primi învăţătura lor preţioasă. Şi El va face aceasta doar daca Îl vom aştepta cu o inima într-adevăr sinceră.

Nu trebuie să pierdem niciodată din vedere un aspect cu greutate şi anume faptul că, cunoştinţa noastră va creste doar dacă acţionăm în funcţie de ce ştim. Niciodată nu va fi bine daca vom sta precum un tocilar ca să citim Biblia. Ne putem umple intelectul de cunoştinţa biblică, putem avea doctrinele Scripturii şi litera ei la degetul nostru mic, fără a avea însă nici măcar o picatură de ungere sau putere. Trebuie să mergem la Scriptură precum un om însetat la fântână; precum merge un om înfometat la masă; precum un marinar la hartă. Trebuie să mergem la ea pentru că nu putem fară ea. Mergem nu numai să studiem ci ca să ne hrănim. Instinctele naturii divine ne conduc la Cuvântul lui Dumnezeu precum nou-născutul doreşte laptele prin care va creşte. Doar prin hrănirea cu Cuvântul va creşte omul cel nou.

Se înţelege deci cât de practică şi de reală este întrebarea: “Cum să studiem Scriptura?”. Aceasta se leag în mod intim de întreaga noastră stare spirituală şi morală, mersul nostru zilnic, obiceiurile şi căile noastre. Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său să ne formeze caracterul, ca să ne conducă comportamentul şi să ne modeleze calea.

Dacă deci Cuvântul nu are o influenţă transformatoare, o putere guvernatoare asupra noastră, este o mare nebunie să gândim la depozitarea unei cantităţi scripturistice în intelect. Aceasta poate doar să ne umple de mândrie şi să ne înşele. Este un lucru extrem de periculos să manevrezi un adevăr netrăit; aceasta va conduce la o indiferenţă a inimii, un duh uşuratic, o insensibilitate a conştiinţei, lucruri îngrozitoare pentru oamenii cu adevărat evlavioşi.

Nimic nu pare atât de sigur să ne arunce în mâinile duşmanului precum o cantitate de cunoştinţă a adevărului în cap fără o conştiinţă sensibilă, o inimă adevărată, o minte dreaptă. Profesiunea de credinţă care nu acţionează asupra conştiinţei şi apoi nu se vede în viaţa, este unul dintre pericolele zilei în care se găseşte generaţia noastră.

Cu mult mai bine este să cunoşti puţin în realitate şi putere, decât să profesezi o cantitate de adevăr care stă fără putere în regiunea înţelegerii, neavând nici-o influenţă transformatoare asupra vieţii.Ar fi mult mai bine să fiu sincer în Romani 7 decat imaginar în Romani 8. în primul caz sunt sigur că voi ajunge bine, dar în cel de-al doilea nu se ştie la ce voi ajunge.

Cât despre problema folosirii scrierilor umane pentru a studia Scriptura este nevoie de mare atentie. Fără îndoială că Domnul poate, şi chiar o face, să folosească scrierile slujitorilor Săi, la fel cum foloseşte lucrarea lor publică pentru învăţarea şi zidirea noastră. În adevăr în starea actuală a adunării, dărâmată şi divizată, este minunat să observi harul bogat şi grija atentă cu care El îşi hrăneşte poporul preaiubit folosind scrierile slujitorilor Săi.

Repetam însă, este nevoie de mare precauţie, o aşteptare sinceră a Domnului astfel încât să nu abuzăm un dar atât de preţios, încât să ne conducă la comerţ cu capital împrumutat. Dacă suntem într-adevăr dependenţi de Dumnezeu, El ne va da lucrul corect. El va pune cartea care trebuie în mâna noastră. El ne va hrăni cu hrana care ni se potriveşte. Astfel o vom primi de la El şi o vom păstra în comuniune cu El. Este proaspătă, vie, puternică, transformatoare, vorbeşte inimii şi străluceşte în viaţă. Iar noi creştem în harul şi cunoaşterea Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos. Preţioasă creştere! De-am avea mai mult parte de ea!

În sfârşit trebuie să ne aducem aminte ca Sfânta Scriptură este vocea lui Dumnezeu şi Cuvântul scris este transcrierea Cuvântului viu. Doar Duhul Sfânt ne poate învăţa în adevăr să înţelegem Scriptura, iar El dezvăluie adâncimile ei vii credinţei şi nevoii. Să nu uităm niciodată lucrul acesta!